

κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
δφθαλμοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,
στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,
καὶ πολλὰ θάλαμον ἔξιοῦσ' ἐπεστράφη
κάρροιψεν αὐτὴν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.

παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἔξηρτημένοι
ἔκλαιον· ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας
ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
δέσποιναν οἰκτείροντες. ἡ δὲ δεξιὰν
προύτειν ἐκάστῳ, κούτις ἦν οὗτος κακὸς
οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.

τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανών τ' ἀν ὥλετ', ἐκφυγὼν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὐποθ' οὐ λελήσεται.

XO. ἡ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμήτος κακοῖς,
ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναι σφε χρή;

ΘΕ. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τάμήχανα
ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ.
παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος

διμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι
βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου.
ἄλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·
οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,
ῶστ' ἐν κακοῖσιν εὔμενεῖς παρεστάναι·
σὺ δ' εὖ παλαιὸς δεσπόταις ἐμοῖς φίλος.

HMX. ἵω Ζεῦ, τίς ἀν πῶς πᾶ πόρος κακῶν str.
γένοιτο καὶ λύσις τύχας ἡ πάρεστι κοιράνοις;

ώς οὐποτ' αὖθις, ἄλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

184. δεύετο BC 190. ἐν ἀγκάλαις BC 198. οὐποθ' οὐ] Nau-
ckius, οὐ ποτ' οὐ libri. 199. τοῖσιν BC 200. εἰ — σφε BC ἡς —
γε ceteri. 213—243. choros omnes tribuunt libri. 213. πῶς πᾶ BC
πᾶ abcd πῶς BC